

obiskovali na bolniški postelji in so ji posodili zadnjo pot!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Pred kratkim so bile odpeljane zadnje jabolke in je sedaj jabolčna trgovina končana. Mnogim je bilo saj nekoliko pomagano in smo zadelali največje luknje. Kdor pa nima veliko sadnega drevja, je naravnost revež. Sedem prekupcev je sadje nakupovalo in je bila kupčija zelo živahna. Cene nas seveda niso zadovoljile, pa bolj nekaj nego nič. Take rodovitnosti se sta rejši ljudje ne pomnijo, kot je bila letos. Sadno drevje nujno rabi pomoči, da nam bo čez dve leti lahko zopet rodilo. Pognojimo torej to zimo naše sadovnjake. Mislimo na precep-ljanje spomladi. Sedaj vemo, katere sorte so najboljše za trgovino. Vsak prazni prostor zasadi, ker sadjarstvo se bo tudi v bodoče izdaten vir naših dohodkov. Naši domači drevesničarji: Franc Zemljic na Ročici, Miha Senekovič v Trsteniku in Janez Kraner na Ščavnici imajo v svojih drevesnicah dovolj lepega blaga na razpolago. Tudi pri kmetijskih podružnicah se še vedno sprejemajo naročila. V nekaterih sadovnjakih je videti dosil-lima. Odstranite vendar te škodljivce, ker bo do sicer orožniki te »cajgarje« vzeli na muho. — Sedaj z velikim veseljem prebiramo Mo-horjeve knjige. Kdor se jih želi, jih dobi v župnišču. — »Slovenski gospodar« prihaja v 228 hiš: na pošto Sv. Benedikt 188 iztisov, na pošto Sv. Trojica 15 in na pošto Sv. Ana 3 iztisi in na pošto Gornja Radgona 22 iztisov. Naša župnija pač ni med zadnjimi, kar se tiče števila naročnikov. Oglasite se še novi ce-loletni naročniki. Položnice vedno dobite v župnišču. — Izseljeniška nedelja nam je po-kazala, da so benediški rojaki raztreseni po severni in južni Ameriki, po Francoskem in Nemškem, po Nemški Avstriji, na Bolgarskem in po mnogih krajih Jugoslavije. Nekateri so se v tujini žal že izneverili veri očetov. Ali so še zvesti Slovenci, pa je tudi veliko vprašanje. Neusmiljena tujina, koliko ljudi nam požre! Naši starši morajo otroke vzgajati v odločno verskem pa tudi v odločno narodnem duhu, da bodo lahko vztrajali med svetom v verski in narodni zvestobi. — Knjižnica naše-ga bralnega društva je dobila lepo število no-vih knjig. Radi si jih izposojate, sedaj je čas branja. Lepo vspodbudno berilo je zelo

plemenita zabava. Mlad človek, ki rad čita dobre in poučne ter zabavne knjige, resno misli o svoji bodočnosti, se varuje krivih po-tov in slabe tovaršije ter si z veliko vnemo pridobiva ono znanje, ki ga bo nujno rabil, ko bo samostojen gospodar.

Negova. Tukaj je umrl najstarejši župljan naše fare Franc Marinič. Blagopokojni je bil dolgo vrsto let poštar pošte pri Sv. Urbanu p. Ptuj. Dosegel je visoko starost 90 let. Pred nekaj leti se je preselil k Negovi, k svoji hče-ri Juliki in tukaj prebil jesen svojega življe-nja. Pogrebni spreved je vodil sorodnik bla-gopokojnega, vlč. g. monsignor Lovrec iz Lju-tomera. Naj mu bo naša zemljica lahka! — Baš te dni smo končali gospodinski tečaj, ki ga je zelo spretno vodila gđ. Premrou z gđ. Mlakarjevo. Spet 13 absolviranih kuha-ric! Upajmo, da te mlade kuharice ne bodo povečevale brezposelnosti v kuharskem po-klicu!

Sv. Trojica v Halozah. V Dolni je zaspala v Gospodu dne 19. decembra blaga žena, do-bra mati ter skrbna gospodinja Neža Jus. Za-pušča žalujčega moža in 5 nepreskrbljenih otrok. Preostali izrekajo zahvalo vsem, ki so izkazali blagopokojni zadnjo čast. Rajni daj Vsemogočni večni mir, možu in otročičem na-še sožalje!

Št. Janž pri Velenju. (Fantje iz Št. Janža pri Velenju.) Skoraj v vsaki številki našega »Slovenskega gospodarja« čitamo kakšen do-pis iz našega kraja, a od fantov redko kedaj. Pred kratkim se je tukaj poročil Lednik Lo-vro, rudar, pa tudi član tukajšnjega Prosvet-nega društva. Za tovarišico si je izbral v škalski župniji pridno in vrlo mladenko. Ze-nin se je večkrat udeleževal na našem odru. Želim, da bi užival obilo sreče v tem novem stanu. — Prišel je čas, ko nam je treba po-gnojiti in osnažiti naša sadna drevesa. Tu pa tam se kakšno drevo posuši, nekatere veter odmaže, druga pa rastejo kvišku. Tako je pa tudi z nami fanti. Mi smo čvrsta drevesa, naš steber je prosvetno društvo, v katerem lepo napredujemo. Letos smo popravili dvora-no in v tej novi Slomšekovi dvorani smo že proizvajali igro »Pri kapelici«, ki je prav le-po izpadla. Želim, da bi v prihodnjem letu še več fantov pristopilo k našem društvu. Čim večja bo moč, tem lažje bomo napredo-

vali. V društvu se človek izobrazuje, ker je dandanes izobrazba potrebna vsakemu člove-ku, posebno za nas fante, da bomo nekoč na-predni in varčni gospodarji. Vam fantom pa kličem: Le tako naprej, ne ustrašite se, am-pak se pridno udeležujte naših sestankov. Bog živi! — Fant prosvetnega društva.

Šmarje pri Jelšah. Pa še to poročaj, ti naš ljubi »Slovenski gospodar«, da smo pri nas tudi v zahajajočem letu vkljub krizi in stiski zidali. Naš Katoliški dom si je preuredil svoj oder in dvorano ter si prizidal dve prepotrebni sobi, katere smo slovesno blagoslovili ob priliki Slomškove akademije dne 2. oktobra. Nad Šmarjem si je Regorškov sosed, mizar-ski mojster, na pogorišču stare postavil prav lično novo hišico. V trgu ob potoku tik deka-nijske cerkve že obratuje pekovski mojster Mavrin v svoji novi enonadstropni hiši. V kotu okrajne in pa stare »rimske« ceste pred gradom Jelše pa se dviga tretja nova hiša, ki si jo je pozidal naš drugi pekovski mojster Završki. V novih domovih jim želimo veliko sreče in blagoslova, sv. Florjana pa prosimo, naj nas varuje časnega in večnega ognja!

Višem ob Savi. Najprvo, kar bom povedal, je to, da tudi pri nas razsaja kriza, beračev je pa vse polno, da že ne vemo, kam z njimi. Tudi sv. Miklavž se je oglašil pri nas v dvo-rani in obdaril precejšnje število otrok in od-raslih. Pa tudi smrt pri nas pobira in nič ne izbira. Umrl je g. Kužnik, mesar in gostilni-čar, vsepovsod priljubljen. Za njim je legla v prerašni grob gospa Vahčić, priljubljena po vsej okolici kot vzorna krščanska mati. Pred dnevi smo pa pokopali gospo Tramšek, učiteljico v pokoju. Naj počivajo v miru!

Vojaške zadeve.

Odsluženje roka pri mornarici. S. V., Zgor-nje Hoče. — Potrjeni ste k pehoti na 18 me-secev, želite pa odslužiti vojaški rok pri mor-narici. — Prošnjo za prevod iz pešadije k mornarici, kolekovano s 5 Din, naslovite na pristojni vojni okrug; opozarjamo pa, da tra-ja službeni rok pri mornarici 24 mesecev.

Hranilec, Poljčano. Odsluženje roka. — Na vloženo prošnjo za vpoklic na odsluženje ro-ka v stalnem kadru se niste prejeli poziva.

nost, da sem kazal v dejanjih najvišjim gospo-dom, kako in kaj sem se izvežbal kot samouk. Občudovali so me, poverjali mi najbolj izvirne ter najtežavnejše naloge, vse sem storil, kar so tirjali od mene; a onega notrajnega zadoščenja, katerega sem užival s polno dušo kot ponareje-valec, na Dunaju nisem okusil nikdar več. Lepo sem zaslužil, pa kaj denar meni, ko sem ga sam delal in več kot jesti in piti itak človek ne more. Ko mi je bilo enkrat dovoljeno, kar mi je bilo prej zabranjeno, je zgubilo zame vso mikav-nost. Užival sem še v tuhtanju, poslati v promet bankovce, ki bi bili količkaj zasigurani napram ponarejevalcem. Tudi glede tega prizadevanja sem se prepričal, da to, kar zmore ena oseba — druga še lažje za njo!

Zresnila me je in potegnila na plan poštene-ga življenja žena, ki me je oblagodarila z deco. Še le cilj družine je potlačil v meni hlepenje, da bi naj veljal za tihotapski službi ponarejevalca v okolici siromakov za nekako nadnaravno bitje.

Zaupali so mi v tiskarni eno od vodilnih mest, katerega pa nisem nikdar zlorabil v želji: moje potomce naj spremlja skozi življenje pošte-nost. Pa še enkrat vam zaupam: brez žene in brez otrok bi jo bil prej ali slej potegnil še s tako do-

brega mesta, se pomešal med ljudi dvomljive prošlosti in končal v — kaznilnici!

Stari moji rojaki vejo dobro, kaj sem znal še kot pastir s štirjačami, kako sem pomagal doma-čim siromakom s petaki kot slikarski pomočnik in kaj bi še le lahko kot dolgoletni dunajski go-spod v za državo najvažnejšem zavodu. Čudim in zopet se čudim, da se me še ni doslej niti eden dotaknil z vprašanjem, če še znam delati denar in če ne bi hotel osrečiti njega kot starega znan-ca s svoje za kmeta največjo umetnostjo.

Pomnite pa, da je ponarejanje prirojena strast in jaz sem eden onih redkih, ki strasti ni podlegel kot dosmrtni zločinec samo radi tega ne, ker mu je bila družina nad strastjo!

Naša nova povest:

„Skrivnostni studenec“

prične s prihodnjo številko. — Naročite pravočasno „Slov. Gospodarja!“

čija jih ima 23, Fran-cija 20, Italija 22, An-glija 12, Irska 3, Špa-nija 10, Švica 7, Avst-rija 4, Čehoslovaška 3, Poljska 5, Jugoslavija 3 itd. Amerika jih ima nad 60, ki pa niso vse na tako visoki stopnji kakor evropske.

Valuta za turiste.

V Angliji se je rodila misel valute za turiste (hrilolazce). Ta denar naj bi bil enoten za vse dežele in naj bi se vnovčeval povsod, kjer je razvit tujski promet. Posebna turistična se-ja v Nici januarja leta 1933 bo obravnavala predlog podrobnejše in bo skušala rešiti to na-logo, ki je prav tako nujna, kakor medna-rodna.